



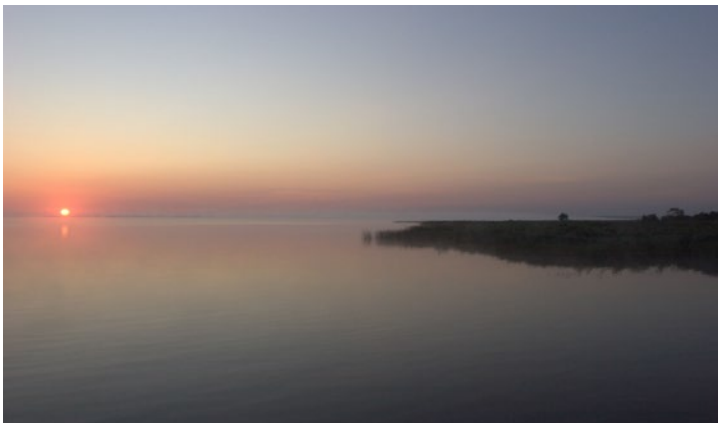
Jeziora przymorskie w Słowińskim Parku Narodowym



Największe polskie jeziora przymorskie **Łebsko (ok. 7140 ha)** i **Gardno (ok. 2460 ha)** leżą na obszarze Słowińskiego Parku Narodowego. Wraz z mniejszymi, śródlęsnymi jeziorami **Dołgie Wielkie (ok. 156 ha)** i **Dołgie Małe (ok. 6,3 ha)** stanowią około 31% obszaru SPN. Wspólną ich cechą są płaskie, bagniste brzegi i niewielka głębokość, która wpływa na równomierne mieszanie się wód w całej objętości zbiorników. Oba większe zbiorniki cechuje różnorodność roślin wodnych i organizmów planktonowych, charakterystyczna dla jezior eutroficznych. Roślinność wynurzona okala brzegi szerokim pasem, a trzcinowiska i oczerety wkraczają na lustro wody, zasiedlając sukcesywnie płytki litoral. Jezioro Gardno zasilane jest głównie wodami rzeki Łupawy, natomiast jezioro Łebsko – rzeki Łeby. Ujściowe odcinki tych rzek tworzą naturalne połączenie ze słonymi wodami Bałtyku. Okresowy napływ wód morskich, wpychanych w koryta obu rzek (najczęściej w okresach jesienno-zimowych sztormów) prowadzi do zmiany warunków siedliskowych – wzrasta zasolenie wód i liczebność gatunków morskich.

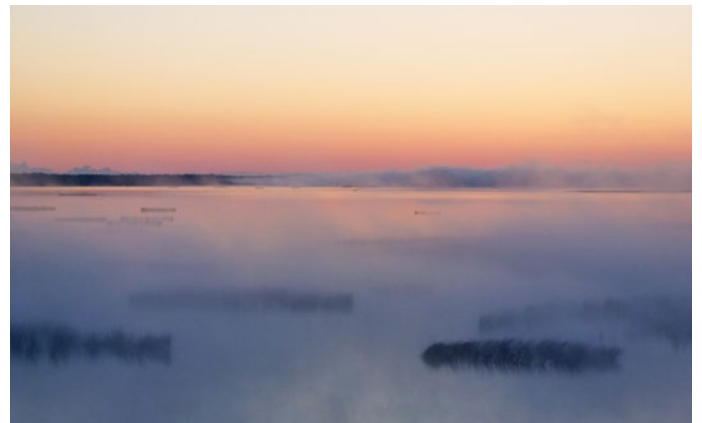
Jezioro Łebsko powstało na skutek odcięcia zatoki morskiej przez piaski mierzei i ze względu na trwałe połączenie z Morzem Bałtyckim, stale pozostaje pod jego wpływem. Skutkuje to występowaniem wahań poziomu wody nawet do 1 m w krótkich odstępach czasu. Dno zbiornika maksymalnie obniża się do 6,3 m w jednej z rynien biegnących równoleżnikowo w jego środkowej części. Jezioro stanowi siedlisko wielu gatunków ryb słodkowodnych, morskich, jak i dwuśrodowiskowych. Ten ostatni termin oznacza gatunki, których tarło związane jest z innym rodzajem wód niż pozostały okres życia (troć, węgorz). Wśród morskich ryb w Łebsku spotyka się dorsza, śledzia, stornię, turbotę, dobijaka i inne. Połączenie jeziora z morzem sprawia, iż w jego wodach można znaleźć gatunki obce zawleczone do Bałtyku np. kraba wełnistoszczypcego czy babkę byczą.

Jezioro Gardno jest ósmym co do wielkości akwenem w Polsce. Jego niecka została ukształtowana przez lądolód, a następnie wypełniona wodą Prałupawy. Ze względu na swój charakter i położenie ma wyjątkowe znaczenie dla migrujących ptaków wodnych i błotnych. Ochronie ścisłej na jeziorze podlega Wyspa Kamienna o pow. 0,6 ha oraz północno-wschodnia część zbiornika tj. obszar o nazwie Gardnieńskie Łęgi o pow. 460 ha. Urozmaicona linia brzegowa, szerokie szuwały i liczne wysepki oczeretowe sprawiają, iż liczne gatunki ptaków znajdują tu najbezpieczniejsze miejsca do zakładania gniazd. Na wodzie i w bezpośredniej bliskości gnieźdzą się mewy, rybitwy, kaczki, chruściele, ptaki wróblowate i, związane z tym środowiskiem, ptaki drapieżne.



Jezioro Łebsko

- Powierzchnia: ok. 7140 ha
- Długość max: 16360 m
- Szerokość max: 7600 m
- Długość linii brzegowej: 55880 m
- Średnia głębokość: 1,6 m
- Maksymalna głębokość: 6,3 m



Jezioro Gardno

- Powierzchnia: ok. 2460 ha
- Długość max: 6850 m
- Szerokość max: 4730 m
- Długość linii brzegowej: 23350 m
- Średnia głębokość: 1,3 m
- Maksymalna głębokość: 2,6 m

Awifaunę przyciąga także bogactwo miejsc żerowania, szczególnie istotne dla ptaków migrujących. Na jeziorze, w ramach zabiegów ochronnych, prowadzone są odłowy, w których dominują rodzime gatunki ryb: płoć, okoń, leszcz, szczupak, sandacz, a ostatnio coraz częściej, obcy naszej ichtiofaunie, karaś srebrzysty. Z innych grup zwierząt związanych z wodami przymorskich zbiorników warto wspomnieć mięczaki. Obok rodzimych gatunków takich jak: szczeżuja, błotniarka czy zatoczek żyje tu gatunek obcy – racicznica.

Pozostałe dwa, dużo mniejsze jeziora SPN: **Dołgie Wielkie** i **Dołgie Małe** nie mają dopływów, a odpływ wód następuje do kanału Gardno-Łebsko.



Zbiorowiska roślinne nad jeziorem Dołgie Wielkie



Trzcinowiska przy jeziorze Łebsko

Florę jeziora **Dołgie Wielkie** jeszcze jakiś czas temu wyróżniały rośliny wskaźnikowe dla czystych (skąpożywnych – oligotroficznyc) zbiorników lobeliowych o dużej przezroczystości wody i twardym dnie: lobelia jeziorna, zwana stroiczką wodną, poryblin jeziorny z klasy widłaków różnobarodnikowych i brzeżycy jednokwiatowa. Zbiornik jednak uległ naturalnej eutrofizacji, co doprowadziło do wycofania się tych gatunków. Wśród obecnie występujących roślin obserwujemy ciągle liczne grzybienie i grązele.

Jezioro **Dołgie Małe** jest najmniejszym w Parku bezodpływowym zbiornikiem słodkowodnym o powierzchni zaledwie 6,3 ha. Z powodu obecności związków humusowych charakteryzuje się prawie zerową przezroczystością. Południową stronę zbiornika porasta kożuch roślinności torfowiskowej, tworzącej tak zwane pło. W pobliżu jeziora można zaobserwować obecność bobrów w postaci zgrzyzów i żeremi.



Jezioro Dołgie Wielkie



Jezioro Dołgie Małe

- Powierzchnia: ok. 156 ha
- Długość max: ok. 2650 m
- Szerokość max: ok. 930 m
- Długość linii brzegowej: ok. 6675 m
- Średnia głębokość: 1,4 m
- Maksymalna głębokość: 2,6 m

- Powierzchnia: ok. 6,3 ha
- Długość max: ok. 500 m
- Szerokość max: ok. 152 m
- Średnia głębokość: 1,4 m
- Maksymalna głębokość: 1,65 m